

Всички народъ вече стои околъ границытъ, и чяка съ нетърпеніе Нарбасъ и Ежистъ, които щомъ имъ ся явятъ ще паднатъ мъртвы подъ техний ножъ а съ ваши заповѣдъ.

Полифонтъ. — Нъ увѣренъ ли си добръ за тѣхното слѣпо прѣдиріятіе?

Ероксъ. — Бѣди спокоенъ, никой отъ тѣхъ не познава кръвтъж която трѣба да тече, нито имято на царьтъ когото тый трѣба да погубятъ. Нарбасъ имъ е опознатъ като челоуѣкъ изгоненъ отъ отечеството си който търси прибѣжище, а Ежистъ е опознатъ като единъ робъ бѣжанецъ, като единъ убійць послѣдованъ отъ царьтъ.

Полифонтъ. — Ахъ! добръ, още това убійство което ми е потрѣбно! Нъ ако убія сынътъ то азъ имамъ полза отъ майката и отъ една женидба полезна на моята величина, и която ще покріе моето насилственно призиманіе на прѣстола. Ты на когото честытъ зависи отъ мене, ты който си самата моя подпорка върви, прави, струвай, нъ гледай колкото можешъ по-скоро Ероксъ, да съединишь умоветъ на всичкытъ хора като гы увѣришь за моята довѣренность която сподѣлямъ съ тѣхъ. Макаръ че това железо ма доведе до краката на прѣстола, то, за да